Lietas Nr. A420438211
Lietas arhīva Nr. AA43-0302-14/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 10.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja M.Osmane,

tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

piedaloties pieteicējai /pers. D/ un atbildētājas Liepājas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Liepājas pilsētas domes pārstāvei /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. D/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – par pienākuma uzlikšanu Liepājas pilsētas domei pārrēķināt /pers. D/ nekustamā īpašuma nodokli par 2010.gadu un par materiālo zaudējumu atlīdzināšanu un /pers. D/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu pārrēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 2012.gadam, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 11.jūnija un 2013.gada 26.marta spriedumiem.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Liepājas pilsētas domes (turpmāk – dome vai atbildētāja) maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli (turpmāk – NĪN) 2010.gadam (turpmāk – Maksāšanas paziņojums Nr.1) pieteicējai /pers. D/ aprēķināts NĪN par 2010.gadu Ls 10,10 – par dzīvokli /adrese/ (turpmāk – dzīvoklis) 61,48 m^2 platībā Ls 6,01, par zemi 85 m^2 platībā Ls 4,09.

Ar domes Nodokļu administrācijas Finanšu pārvaldes vadītāja 2010.gada 25.novembra lēmumu Nr.228925/1.-28./226444 „Par nekustamā īpašuma nodokli" (turpmāk – Sākotnējais lēmums Nr.1) Maksāšanas paziņojums Nr.1 atstāts spēkā.

Ar domes priekšsēdētāja 2011.gada 21.janvāra lēmumu Nr.232562/1.-28./226444 „Par nekustamā īpašuma nodokli" (turpmāk – Lēmums Nr.1) Sākotnējais lēmums Nr.1 atstāts negrozīts.

[2] Ar domes maksāšanas paziņojumu par NĪN 2012.gadam (turpmāk – Maksāšanas paziņojums Nr.2) /pers. D/ aprēķināts NĪN par 2012.gadu Ls 14,95 – par dzīvokli 61,48 m^2 platībā Ls 8,56, par zemi 85 m^2 platībā Ls 6,39.

Ar domes priekšsēdētāja 2012.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.260084/1.-28./258671 „Par nekustamā īpašuma nodokli" (turpmāk – Lēmums Nr.2) Maksāšanas paziņojums Nr.2 atstāts negrozīts.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemti /pers. D/ pieteikumi, kuros /pers. D/ lūdz atcelt Maksāšanas paziņojumus, uzlikt ar pienākumu atbildētājai veikt nodokļu pārrēķinu, ņemot vērā dzīvokļa kopējo platību 45,60 m^2 atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 5.panta pirmajai daļai, pieņemt jaunu administratīvo aktu – nodokļu aprēķinu, atzīt par prettiesisku atbildētājas prasību apmaksāt nodokļus par zemesgabalu kopējā platībā 85 m^2, kavējuma naudu no laikā nenomaksātā pamatparāda.

Pieteikumos norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Iesniegumā atbildētājai pieteicēja lūgusi veikt NĪN pārrēķinu, ņemot vērā, ka dzīvoklis ir ar daļējām ērtībām un tur nepieciešams kapitālais remonts, pieteicēja nav zemesgabala 85 m^2 platībā īrniece, nomniece vai lietotāja, dzīvokļa kopējā platība ir 45,60 m^2.

[3.2] Pieteicēja lūgusi atbildētājai izsniegt dokumentus, kuri apstiprina, ka dzīvokļa platība ir 61,48 m^2, ka tam pieder zemesgabals

85 m^2 platībā, ka pieteicēja šo zemesgabalu nomā no atbildētājas, tomēr šādus dokumentus pieteicēja no atbildētājas nav saņēmusi. Pieteicēja
norāda, ka dzīvokļa kopējā platība ir 45,60 m^2, tāpēc arī zemesgabala kopēja platība nevar būt lielāka par 45,60 m^2. Pieteicēja uzskata, ka atbildētājai nav likumīgu tiesību prasīt pieteicējai apmaksāt nodokli par zemesgabalu 85 m^2 platībā un dzīvokli 61,48 m^2 platībā, jo pieteicēja nav zemesgabala īrniece, nomniece vai lietotāja, kā arī atbildētāja nav dzīvokļa īpašniece. Dome, aprēķinot nodokli, nav piemērojusi divus speciālos likumus – likumu „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" un likumu „Par dzīvokļa īpašumu", tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 15.panta otrās daļas 6.punktu.

[3.3] Pieteicēja norādījusi uz atbildētājas pieļautajām gramatiskajām un matemātiskā aprēķina kļūdām, uzskata, ka pašvaldība nepareizi noteikusi nodokļa objektu. Pieteicēja, pamatojoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" normām uzskata, ka atbildētāja nepamatoti piemērojusi formulu.

[3.4] Pieteicēja uzskata, ka dome nepareizi ir aprēķinājusi kadastrālo vērtību dzīvoklim piekritīgajam zemesgabalam. Pieteicēja lūdz veikt nodokļa pārrēķinu un nepamatoti saņemto summu pārskaitīt uz viņas bankas kontu, atcelt līgumsodu.

[3.5] Ņemot vērā, ka māja uzcelta 1956.gadā, no tā brīža mājā nav veikti nekādi remontdarbi, mājai nepieciešams kapitālais remonts, dzīvoklis ir ar daļējā ērtībām, dzīvoklī nav karstā ūdens un centrālā apkure, pieteicēja par nepamatotu un nesamērīgu uzskata pašvaldības aprēķināto dzīvokļa kadastrālo vērtību.

[3.6] Pieteicēja arī vēlas, lai viņai tiktu atlīdzināti mantiskie zaudējumi – kancelejas nodeva Ls 1 par zemesgrāmatas izziņu un starpība, kura veidojas sakarā ar nodokļa pārrēķinu.

[3.7] Pieteicēja nepiekrīt domes apgalvojumam, ka dome ir dzīvokļa īpašniece, jo dome nav iesniegusi tiesā tādus pierādījumus.

[3.8] Dome ignorē faktu, ka pieteicēja negrib lietot zemesgabalu (platība 85 m^2), ka saskaņā ar 2008.gada 26. jūnija dzīvojamās telpas īres līgumu starp pieteicēju un atbildētāju nav nodibinātas saistības attiecībā uz zemesgabalu un ēkas kopīpašumu un tādējādi pieteicējai nav nekādu tiesību lietot šo nekustamo īpašumu. Līdz ar to pieteicējai nepamatoti piespiež maksāt nodokli par zemi un kopīpašumu. Atbildētājas prasība apmaksāt NĪN par zemesgabalu, kura īrniece nav pieteicēja, būtiski pārkāpj APL 7.pantā nostiprināto tiesiskuma principu, proti, iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2012.gada 11.jūnija spriedumu noraidīja pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu un materiālā zaudējuma atlīdzināšanu.

Spriedums pamatots šādi.

[4.1] No lietas materiāliem izriet, ka atbildētāja uzskata, ka pieteicējai jāmaksā NĪN par 2010.gadu ne tikai par īrētā dzīvokļa platību, bet arī par īrētajam dzīvoklim piekritīgā zemesgabala platības daļu un par dzīvoklim piekritīgo kopīpašuma daļu.

Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējai pamatoti aprēķināts NĪN par 2010.gadu Ls 10,10 – par mājokli 61,48 m^2 Ls 6,01, par zemi Ls 4,09.

[4.2] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka dzīvokļa un pie dzīvokļa piederošā kopīpašuma domājamās daļas no koplietošanas telpām, kā arī zemes īpašnieks ir Liepājas pilsētas pašvaldība.

Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicēja 2008.gada 26.jūnija noslēgusi dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa īri.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektajā daļā noteikts, ka nekustamā īpašuma nodokli par valsts vai pašvaldības īpašumā esošu zemi, ēkām un inženierbūvēm maksā to lietotājs, bet ja tāda nav – nomnieks.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējai ir pienākums maksāt NĪN kā pašvaldības nekustamā īpašuma lietotājam.

[4.3] No īres līguma izriet, ka pieteicēja īrē atsevišķu dzīvokli, kurā ir divas istabas ar dzīvojamo platību 28 m^2 (nav strīda par to, ka īrētā dzīvokļa kopējā platība ir 45,60 m^2) un palīgtelpas (*līguma 1.2 punkts*). Tāpat no līguma izriet, ka pieteicējai ir tiesības netraucēti lietot īrētās telpas, labierīcības, iekārtas un citas ierīces, kā arī mājas koplietošanas telpas un piemājas teritoriju (*līguma 5.2.1 punkts*),izmantot dārzu un pagalmu, pagrabu un šķūnīti(*līguma 5.2.6 punkts*).

No minētā tiesa secina, ka pieteicējai ar īres līgumu nodots lietošanā ne tikai Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā esošs dzīvoklis, bet arī koplietošanas telpas un zeme.

[4.4] No lietas materiāliem izriet, ka dzīvojamajā mājā, kurā atrodas dzīvoklis, kuru pieteicēja īrē no pašvaldības, daļa no dzīvokļiem joprojām pieder pašvaldībai, un to apsaimnieko, kā arī īres līgumus par pašvaldībai piederošā īpašuma izīrēšanu slēdz pašvaldības pilnvarots apsaimniekotājs.

Kā paskaidrojusi atbildētāja, pēc atsevišķu dzīvokļu īpašumu privatizācijas, pašvaldības domājamās daļas no īpašuma /adrese/ ir samazinājušās. To apliecina arī zemesgrāmatas izraksts (datorizdruka).

Līdz ar to tiesa secina, ka nekustamais īpašums /adrese/ atrodas vairāku personu kopīpašumā (kopvaldījumā).

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta ceturtajā daļā noteikts, ka nodokli par nekustamo īpašumu, kas uz kopīpašuma tiesību pamata pieder vairākām personām vai atrodas kopvaldījumā, maksā katrs kopīpašnieks (kopvaldītājs) atbilstoši savai daļai kopīpašumā (kopvaldījumā).

Civillikuma 1067.pants noteic, ka īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā, ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība.

Tas nozīmē, ka īpašumā nav nodalītas kādas reālas daļas, kuras fiziski būtu uzrādāmas kā katram no kopīpašniekiem piederošas. Noteiktā domājamā daļa ietver tikai tiesību jeb tiesības apjomu šajā īpašumā, bet neietver konkrētas īpašuma daļas (konkrētas ēkas, telpas vai zemesgabala daļu). Tādējādi tiesa atzīst, ka, nodokļa apmērs, ievērojot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta ceturto daļu un kopīpašuma tiesības būtību, ir nosakāms atbilstoši katra kopīpašnieka domājamajai daļai visā īpašumā.

Kā atzīts tiesu praksē, veids, kā „atvieglot" kopīpašuma tiesību īstenošanu, ir kopīpašuma dalīta lietošana. Tādējādi īpašuma saturs paliek nemainīgs, bet lietojuma tiesības saturs ir noteikts atbilstoši pašu kopīpašnieku noteiktai kārtībai. Tomēr vienošanās starp kopīpašniekiem iegūst publisku ticamību tikai tad, ja tā nostiprināta zemesgrāmatā (Zemesgrāmatu likuma 1.pants) (*sk. Augstākās tiesas 2011.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-490/2011 10.punktu*).

Zemesgrāmatas izrakstā (datorizdruka)norādīts, ka Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā ir zemesgrāmatā neierakstītie dzīvokļu īpašumi ar tiem piekrītošajām kopīpašuma 3335/12630 domājamām daļām no dzīvojamās mājas un palīgceltnes un 5662/12630 zemesgabala domājamās daļas.

Kā norādīts atbildētājas paskaidrojumā, ko apstiprina zemesgrāmatas izrakstā (datorizdruka*)* redzamais*,* dzīvojamā māja /adrese/, ir reģistrēta zemesgrāmatā (nodalījums 3848) uz Liepājas pilsētas pašvaldības vārda, bet dzīvoklim nav atvērts atsevišķs nodalījums. To, ka dzīvoklis nav reģistrēts zemesgrāmatā kā dzīvokļa īpašums apliecina arī pieteicējas iesniegtā Kurzemes apgabaltiesas Liepājas zemesgrāmatu nodaļas 2010.gada 1.decembra uzziņa.

Tādējādi tiesai nav šaubu par to, ka attiecībā uz pieteicējai lietošanā nodoto pašvaldības īpašumu nav zemesgrāmatā reģistrēts kāds īpašs, no citiem kopīpašniekiem (koplietotājiem) atšķirīgs lietošanas režīms. Līdz ar to uz pieteicēju kā uz pašvaldībai piederošā nekustamā īpašuma domājamās daļas lietotāju attiecas tādi paši nosacījumi, kā uz pārējiem nekustamā īpašuma domājamo daļu kopīpašniekiem.

[4.5] Pieteicēja uzskata, ka kadastrālā vērtība īpašuma objektam ir noteikta nepamatoti augsta.

[4.5.1] No likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta trešās daļas izriet, ka nodokli objektam, kurš nav valsts kadastrā reģistrēts, attiecīgā kalendāra gada laikā aprēķina no nekustamā īpašuma nodokļa objekta kadastrālās vērtības pēc stāvokļa taksācijas gada 1.janvārī.

Tādējādi no minētās normas izriet, ka noteicošā ir objekta kadastrālā vērtība uz 2010.gada 1.janvāri.

Pieteicēja tiesas sēdē apliecināja, ka ar iebildumiem par objekta kadastrālo vērtību pašvaldībā pirmoreiz vērsās, tikai apstrīdot nodokļa maksāšanas paziņojumu. No pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumakonstatējams, ka tas Liepājas pilsētas domē saņemts 2010.gada 1.novembrī, proti, jau pēc 2010.gada 1.janvāra.

Tā kā pieteicējas iebildumi pašvaldībā saņemti pēc datuma, kas ir atskaites punkts kadastrālās vērtības noteikšanai, pieteicējas argumentam par, viņasprāt, nepamatoti augsto īpašuma kadastrālo vērtību, pēc kuras aprēķināts NĪN par 2010.gadu, izskatāmajā lietā nav juridiskas nozīmes.

[4.5.2] Savukārt kadastrālās vērtības noteikšanas kārtība nodokļa aprēķināšanai paredzēta Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumos Nr.1625 „Kārtība, kādā aprēķina kadastrālās vērtības daļu nekustamā īpašuma nodokļa vajadzībām" (turpmāk – Noteikumi Nr.1625).

Noteikumu Nr.1625 2.punktā noteikts, ka vietējā pašvaldība nosaka kadastrālās vērtības daļu nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai, ja ar nekustamā īpašuma nodokli apliek daļu no zemes vienības vai ēkas (telpu grupas) (..).

Ņemot vērā, ka Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā ir zemesgrāmatā neierakstītie dzīvokļu īpašumi ar tiem piekrītošajām kopīpašuma daļām, uz kuriem atsevišķi zemesgrāmatu nodalījumi nav atvērti, tiesa atzīst, ka nosakot nodokļa aprēķināšanai kadastrālās vērtības daļu, atbildētāja pamatoti vadījusies no Noteikumu Nr.1625 3.punkta, kurā noteikts, ka kadastrālās vērtības daļu nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai nosaka proporcionāli zemes vienības, zemes vienības daļas, ēkas vai telpu grupas platībai, kas apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli, izmantojot šādu formulu:

$$KV_{dn} = P_{nod} \times \frac{}{P_{kop}} KV, \text{ kur:}$$

(KV_{dn} – kadastrālās vērtības daļa nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai latos; P_{nod} – ar nekustamā īpašuma nodokli apliekamā platība zemes vienībā, zemes vienības daļā, ēku vai telpu grupā kvadrātmetros; P_{kop} – zemes vienības, zemes vienības daļas, ēkas vai telpu grupas kopplatība kvadrātmetros; KV – zemes vienības, zemes vienības daļas, ēkas vai telpu grupas kadastrālā vērtība latos), jo Noteikumu Nr.1625 4.punktā noteiktā formula paredzēta kadastrālās vērtības daļas nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai dzīvokļu īpašumos sadalītām daudzdzīvokļu mājām, kā arī nedzīvojamām ēkām un nedzīvojamo ēku daļām, kuras funkcionāli izmanto dzīvošanai un kuras ir sadalītas dzīvokļu īpašumos, ēkas daļai.

[4.6] Lietā nav strīda par to, ka Liepājas pilsētas pašvaldībai piederošo dzīvokļu kopējā platība nekustamajā īpašumā /adrese/ ir 295,3 m^2; pašvaldībai piederošajiem dzīvokļiem piekritīgo koplietošanas telpu kopējā platība ir 102,83 m^2, pašvaldībai piekrītošā zemesgabala platība ir 547,99 m^2, bet pieteicējas īrētā dzīvokļa kopējā platība ir 45,60 m^2.

[4.7] Lai piemērotu Noteikumu Nr.1625 3.punktā noteikto formulu, vispirms nosakāma tā kopējā ar nodokli apliekamā mājokļa platība, par kuru nodokli maksāt ir pienākums pieteicējai.

Tā kā Liepājas pilsētas pašvaldībai piederošajiem dzīvokļiem piekritīgo koplietošanas telpu kopējā platība ir 102,83 m^2, bet pašvaldībai piederošo dzīvokļu kopējā platība ir 295,30 m^2, uz 1 m^2 pašvaldībai piederošo dzīvokļu dzīvojamās platības ir piekritīgi 0,348 m^2 pašvaldībai proporcionāli piekrītošo koplietošanas telpu.

Savukārt, tā kā pieteicējas īrētā dzīvokļa platība ir 45,60 m^2, koplietošanas telpu platība, kura piekritīga pieteicējas īrētajam dzīvoklim ir 15,88 m^2.

Formulā būtu ievietojama aprēķina rezultātā iegūtā platība, par kādu pieteicējai jāmaksā NĪN Ls 61,48 (45,60 m^2 +15,88 m^2), rēķināma šī lieluma attiecība pret pašvaldībai piederošo dzīvokļu kopējo platību (295,3 m^2), un iegūtais rezultāts reizināms ar pašvaldībai piederošo izīrēto dzīvokļu un palīgtelpu kadastrālo vērtību.

Tiesa, pārbaudot aprēķinu, konstatē, ka pašvaldība formulā kā *P nod* iekļāvusi tikai pieteicējas īrētā dzīvokļa platību, bez palīgtelpu platības, rezultātā aprēķinot kadastrālās vērtības daļu nodokļa aprēķināšanai par mājokli Ls 8102,37 (*t.i., (61,48 m^2: 295,30 m^2) X Ls 38917,20) vietā Ls 6009,56 (t.i., (45,60 m^2: 295,30 m^2) X Ls 38917,20*), un, attiecīgi aprēķinot pieteicējai maksājamo nodokli par mājokli mazāku.

[4.8] Ņemot vērā to, ka kļūdaini veikto aprēķinu dēļ pieteicējai par mājokli NĪN noteikts mazāks (Ls 8,10 vietā Ls 6,01), turklāt tikai par platību 45,60 m^2, tiesa atzīst, ka šī kļūda nav nelabvēlīgi ietekmējusi pieteicējas tiesības. Tieši pretēji – pieteicējai par 2010.gadu par mājokli noteikts par Ls 2,09 mazāks NĪN, kā vajadzēja noteikt.

Līdz ar to konstatētā kļūda nevar kalpot ne kā iemesls lēmuma atcelšanai, ne arī kā iemesls pieteicējai labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai.

Lietā nav konstatējami arī citi pamati pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai, līdz ar to pieteicējas prasījums šajā daļā noraidāms.

[4.9] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā noteikts, ka par nodokļu un nodevu maksājumu samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 % par katru nokavēto dienu.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka gan Maksāšanas paziņojumā Nr.1, gan Lēmumā Nr.1 pamatoti ietverta norāde uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā paredzētajām sankcijām par nodokļa savlaicīgu nenomaksāšanu.

[4.10] No pieteicējas iesniegtā pieteikuma izriet, ka pieteicēja vēlas, lai viņai tiktu atlīdzināti mantiskie zaudējumi – kancelejas nodeva Ls 1 par zemesgrāmatas izziņu un starpība, kura veidojas sakarā ar nodokļa pārrēķinu.

Saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Lai prasītu atlīdzinājumu administratīvā procesa kārtībā, nepieciešams konstatēt, ka mantiskie zaudējumi vai morālais kaitējums nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Prasījums par atlīdzinājumu ir nesaraujami saistīts ar konkrēto administratīvo aktu vai faktisko rīcību. Pieteikums par atlīdzinājumu nav patstāvīgs prasījums, tas nav pārbaudāms tiesā, ja nav pieļaujama ar to saistītā administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzība (*sk. Augstākās tiesas 2008.gada 8.septembra lēmumu lietā Nr.SKA-588/2008*).

Tā kā tiesa pieteicējas prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu atzinusi par noraidāmu, nav pamata apmierināt arī prasījumu daļā par atlīdzinājumu.

[5] Administratīvā rajona tiesa ar 2013.gada 26.marta spriedumu noraidīja pieteikumu par pienākuma uzlikšanu atbildētājai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru tiktu pārrēķināts NĪN 2012.gadam.

Spriedums pamatots šādi.

[5.1] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Liepājas pilsētas pašvaldība ir dzīvokļa un pie dzīvokļa piederošā kopīpašuma domājamās daļas no koplietošanas telpām, kā arī zemesgabala /adrese/, īpašnieks. Saskaņā ar 2008.gada 26.jūnijā noslēgto īres līgumu pieteicējai lietošanā nodots dzīvoklis ar platību 45,60 m^2.

Pieteicēja uzskata, ka NĪN ir aprēķināms, ņemot vērā dzīvokļa kopējo platību 45,60 m^2. Pieteicējas ieskatā, atbildētāja nepamatoti ir aprēķinājusi nodokli par zemi un kopīpašumu.

Savukārt atbildētāja uzskata, ka pieteicējai pamatoti aprēķināts NĪN par 2012.gadu ne tikai par dzīvokļa platību, bet arī par tās dzīvoklim piekritīgā zemesgabala platības daļu un par dzīvoklim piekritīgo kopīpašuma daļu.

Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējai pamatoti aprēķināts NĪN par dzīvoklim piekritīgā zemesgabala platības daļu un par dzīvoklim piekritīgo kopīpašuma daļu.

[5.2] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta pirmajā daļā noteikts, ka pašvaldības par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru kārtējam taksācijas gadam paziņo maksātājam vai daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājam līdz tā paša gada 15.februārim, nosūtot maksāšanas paziņojumu viņam vai viņa pilnvarniekam pēc norādītās adreses.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka dzīvojamajā mājā, kurā atrodas dzīvoklis, daļa no dzīvokļiem joprojām pieder pašvaldībai. Zemesgrāmatas datorizdrukā norādīts, ka Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā ir zemesgrāmatā neierakstītie dzīvokļu īpašumi ar tiem piekrītošajām kopīpašuma 3335/12630 domājamām daļām no dzīvojamās mājas un palīgceltnes un 5662/12630 zemesgabala

domājamās daļas. Savukārt dzīvoklim nav atvērts atsevišķs nodalījums, ko apstiprina Kurzemes apgabaltiesas Liepājas zemesgrāmatu nodaļas 2010.gada 1.decembra uzziņā norādītais, ka Liepājas pilsētas zemesgrāmatā dzīvokļa īpašums nav reģistrēts.

No dzīvojamās telpas īres līguma redzams, ka pieteicējai nodots lietošanā atsevišķs dzīvoklis, kurš sastāv no divām istabām ar dzīvojamo platību 28 m^2 (dzīvokļa kopējā platība ir 45,60 m^2), šā līguma 1.3.punktā norādīts, ka dzīvojamā telpa un palīgtelpas (palīgēkas) nodotas lietošanā saskaņā ar dzīvojamo telpu nodošanas un pieņemšanas aktu. Līguma 5.2.punktā noteikts, ka pieteicējai ir tiesības netraucēti lietot īrētās telpas, labierīcības, iekārtas un citas ierīces, kā arī mājas koplietošanas telpas un piemājas teritoriju, kā arī izmantot dārzu pagalmu, pagrabu un šķūnīti.

No iepriekš minētā secināms, ka nekustamais īpašums atrodas vairāku personu kopīpašumā (kopvaldījumā) un pieteicējai lietošanā nodots ne tikai Liepājas pilsētas pašvaldības īpašumā esošais dzīvoklis, bet arī koplietošanas telpas un zeme.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli par valsts vai pašvaldības īpašumā esošu zemi, ēkām un inženierbūvēm maksā to lietotājs, bet, ja tāda nav, – nomnieks.

Līdz ar to pieteicējai ir pienākums maksāt NĪN kā nekustamā īpašuma lietotājam.

[5.3] Saskaņā ar Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta ceturto daļu nekustamā īpašuma nodokli par nekustamo īpašumu, kas uz kopīpašuma tiesību pamata pieder vairākām personām vai atrodas kopvaldījumā, maksā katrs kopīpašnieks (kopvaldītājs) atbilstoši savai domājamai daļai kopīpašumā (kopvaldījumā).

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašums ir dzīvojamā mājā tiesiski nodalīts patstāvīgs nekustamais īpašums un šā panta otrā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi.

Atsevišķā īpašuma un kopīpašumā esošās daļas elementi noteikti Dzīvokļa īpašuma likuma 3. un 4.pantā. Cita starp, kopīpašumā esošajā daļā ietilpst koplietošanas telpas, dzīvojamās mājas palīgēkas un būves, kā arī zemesgabals, uz kura atrodas attiecīgā dzīvojamā māja, ja tas nepieder citai personai (4.panta pirmās daļas 3.punkts). Savukārt, atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 5.panta pirmajai daļai dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma domājamā daļa ir atsevišķā īpašuma kopējās platības attiecība pret visu dzīvojamā mājā esošo atsevišķo īpašumu kopējo platību.

Tā kā pieteicēja kā dzīvokļa īrniece lieto pašvaldībai piederošo dzīvoklim piekritīgo zemes un kopīpašuma daļu, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti pieteicējai ir aprēķinājusi NĪN ne tikai par dzīvokli, bet arī par dzīvoklim piekritīgo zemesgabala daļu un par dzīvoklim piekritīgo pārējo kopīpašuma daļu.

No Maksāšanas paziņojuma Nr.2 izriet, ka NĪN aprēķināts par dzīvojamo ēku 61,8 m^2 platībā, piemērojot nodokļa likmi 0,2 procenti no kadastrālās vērtības un zemi /adrese/ m^2 platībā, tai piemērojot nodokļa likmi 1,5 procenti no kadastrālās vērtības.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu, nekustamā īpašuma nodokļa likme zemei ir 1,5 procenti no nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 2.punktu nekustamā īpašuma nodokļa likme dzīvojamām mājām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav sadalītas dzīvokļu īpašumos, dzīvojamo māju daļām, telpu grupām nedzīvojamās ēkās, kuru funkcionālā izmantošana ir dzīvošana, kā arī telpu grupām, kuru funkcionālā izmantošana ir saistīta ar dzīvošanu (garāžām, autostāvvietām, pagrabiem, noliktavām un saimniecības telpām), ja tās netiek izmantotas saimnieciskās darbības veikšanai ir 0,2 procenti no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 40 000 latu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti ir piemērojusi 1,5 procentu nodokļa likmi zemei, bet dzīvojamai ēkai 0,2 procenti no kadastrālās vērtības, līdz ar to Maksāšanas paziņojums Nr.2 daļā par /adrese/ ir tiesisks un pamatots un nav konstatējams pamats uzlikt atbildētājai pienākumu izdot administratīvo aktu, ar kuru tiktu pārrēķināts NĪN 2012.gadam.

[5.4] Procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa neanalizē pārējos pieteicējas izvirzītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 11.jūnija un 2013.gada 26.marta spriedumiem pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzības.

Apelācijas sūdzībās norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[6.1] Lietas materiālos nav nekādu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka atbildētāja saskaņā ar pieņemšanas-nodošanas aktu nodeva pieteicējai lietošanā jebkādu nekustamo īpašumu nedzīvojamās telpas (ēkas kopīpašuma) vai zemes veidā, kā arī lietas materiālos nav pierādījumu, kas apstiprinātu, ka pieteicēja izteica piekrišanu izmantot vai izmantoja (savās interesēs) zemesgabalu vai ēkas kopīpašumu.

[6.2] Atbildētāja nav iesniegusi tiesā nekādus pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicēja kā īrniece izmanto zemesgabalu un ēkas kopīpašumu.

[7] Atbildētāja paskaidrojumos par pieteicējas apelācijas sūdzību norādīts, ka pirmās instances tiesas 2012.gada 11.jūnija spriedums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Ar Administratīvās apgabaltiesas tiesneses 2013.gada 21.maija lēmumu administratīvās lietas Nr.A420438211 un Nr.A420435912 apvienotas vienā tiesvedībā.

[9] Tiesas sēdē pieteicēja apelācijas sūdzības uzturēja, atbildētājas pārstāve apelācijas sūdzības neatzina.

Motīvu daļa

[10] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzības nav pamatotas un pieteikumi ir noraidāmi.

[11] Lietā ir strīds par to, vai dome pamatoti aprēķinājusi pieteicējai NĪN ne tikai par dzīvokli, bet arī par dzīvoklim piekritīgo zemesgabala un pārējo kopīpašuma (koplietošanas telpu) daļu.

Apgabaltiesa uzskata, ka lietās vispirms precizējams pieteikuma priekšmets. Abas lietas pirmās instances tiesa izskatījusi kā pieteikumus par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu domei pārrēķināt pieteicējai aprēķināto NĪN par 2010. un 2012.gadu.

Pieteicējas mērķis, vēršoties tiesā, ir panākt, lai NĪN aprēķinā netiktu iekļauta dzīvoklim piekritīgā koplietošanas telpu un zemesgabala daļa.

Apgabaltiesas ieskatā, pieteicējas mērķis sasniedzams ar NĪN aprēķina atcelšanu daļā. Līdz ar to pieteikumi precizējami kā pieteikumi par Lēmuma Nr.1 un Lēmuma Nr.2 atcelšanu daļā.

[12] Pirmās instances tiesa, izvērtējot pierādījumus visā to kopumā, secināja, ka NĪN aprēķins par 2010. un 2012.gadu ir pareizs un tā pārrēķināšanai nav pamata.

APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Iepazinusies ar pirmās instances tiesas spriedumu motivāciju, apgabaltiesa atzīst to par pareizu un pietiekamu, tāpēc tai pievienojas, izvērstāku argumentu izklāstu nesniedzot.

[13] Tā kā apelācijas sūdzība tiek iesniegta par pirmās instances tiesas spriedumu un tajā ietverami argumenti pret to, apgabaltiesai ir pienākums atbildēt uz apelācijas sūdzības būtiskajiem argumentiem, tātad sniegt papildu argumentāciju. Taču, kā atzīts Augstākās tiesas judikatūrā, tiesai nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu; 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu*).

No apelācijas sūdzības argumentiem izriet, ka pieteicēja nepiekrīt tiesas veiktajam pierādījumu novērtējumam un izdarītajiem secinājumiem lietā. Apgabaltiesa nekonstatē lietas izspriešanai būtiskus argumentus, kurus jau nav novērtējusi pirmās instances tiesa. Apstāklis, ka pieteicēja nepiekrīt pirmās instances tiesas veiktās pierādījumu novērtēšanas rezultātam nevar būt par pamatu secinājumam, ka pirmās instances tiesas spriedumi ir nepareizi. Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa spriedumos ir izvērtējusi visus būtiskos un izšķirošos argumentus lietā, pareizi un pietiekami novērtējusi pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā, sniegusi pietiekamu pamatu materiālo tiesību normu iztulkojumam, nonākot pie pareiza secinājuma, ka pieteicēja ir NĪN maksātāja ne tikai par dzīvokli, bet arī par tam piekritīgo zemesgabala un pārējā kopīpašuma daļu. Tā kā pirmās instances tiesa ir izvērtējusi Lēmuma Nr.1 un Lēmuma Nr.2 tiesiskumu, pieteikuma priekšmeta precizēšana nav ietekmējusi pirmās instances tiesas spriedumus pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. D/ pieteikumu par Liepājas pilsētas domes 2011.gada 21.janvāra lēmuma Nr.232562/1.-28./226444 atcelšanu daļā un mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu.

Noraidīt /pers. D/ pieteikumu par Liepājas pilsētas domes 2012.gada 13.aprīļa lēmuma Nr.260084/1.-28./258671 atcelšanu daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja		M.Osmane
Tiesneses		S.Gintere V.Zommere